

Виле драгуља

За Лени, која воли виле

Јасебно захваљујем

Нариндер Лени

Наслов оригинала

Daisy Meadows

INDIA, THE MOONSTONE FAIRY

Text Copyright © 2005 by Working Partners Limited

Illustrations Copyright © 2005 by Georgie Ripper

Translation Copyright © 2009 за српско издање, ЛАГУНА

Индрија, вила месечевог камења

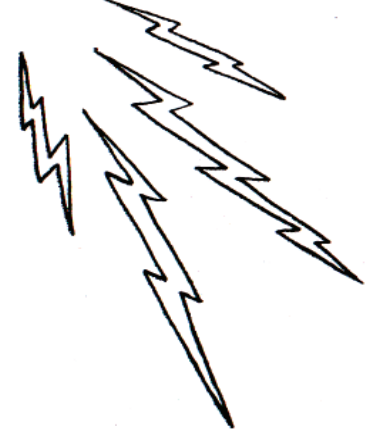
Дејзи Меџоуз

Илустровала Џорџи Рипер

Превела Александра Чабраја

мала лагуна

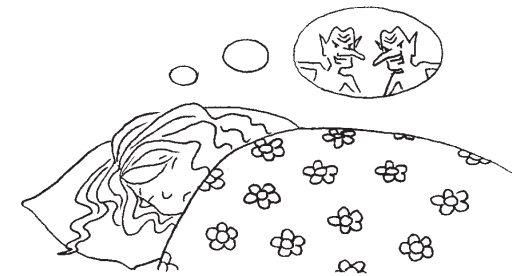

На себали грагула вациренога сјаја
ишћо шћоће на шворцу саг зигове лебне
Своје злобне чини бацићу бачи сага
Чаролије нине гра се скрцију, бегне.

Виле нека леће на све сцране свецца
Да грагуле наћу и себди их врацце
Ал' ја већ ошћослах зле вражиће своје
Све вилинске чари шакочићу гра скрацце.

Фужан сан	9
Вилинске весци	17
Изгубљени!	33
На шрасоли шцциу	41
Посцера!	57
Ушћаванка за вражиће	61

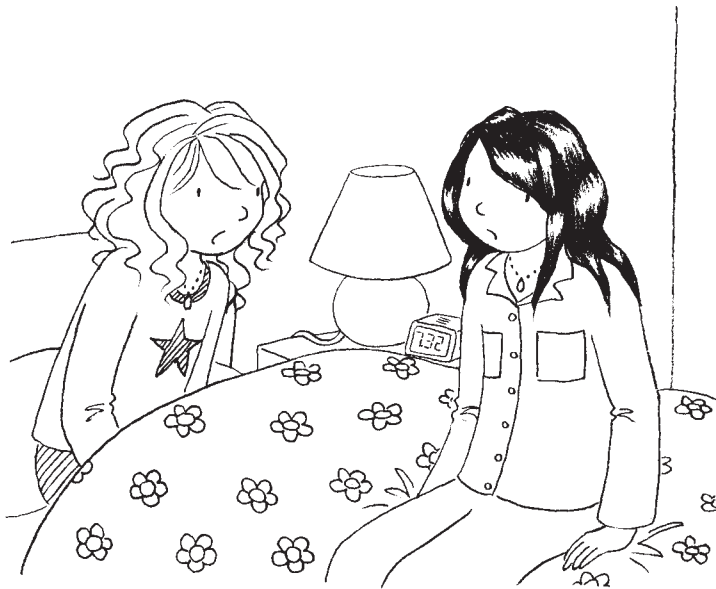

„Кирсти, упомоћ!“, узвикну Рејчел Вокер. „Јуре ме вражићи!“

Рејчел се осврте, сва задихана. Трчала је што је брже могла, али зелени вражићи су је сустизали. Гадно су се церили, показујући шиљате зубе. Један од њих ухвати Рејчел за раме и снажно је продрма. . .

„Рејчел?“ Кирсти Тејт се нагињала над кревет своје другарице, дрмусајући је да је пробуди. „Пробуди се! Нешто ружно сањаш!“

Рејчел се пробуди и седе у кревету. „Колико је сати?“, питала је. „Сањала сам да ме јуре они одвратни вражићи, а нисам могла да им умакнем.“

„Пола осам“, одговори Кирсти, седећи на ивици кревета. „Зашто су те вражићи јурили?“

Рејчел се намршти. „Не сећам се“, уздахну она. „Али знаш шта, Кирсти? Имам чудан осећај да Старац Мраз опет нешто смера!“

Кирсти разрогачи очи.

„О, стварно тако мислиш?“, упита она.

„Онда ће нашим пријатељицама вилама опет требати наша помоћ!“

Рејчел и Кирсти су делиле чудесну тајну. Спријатељиле су се с вилама, и кад год би у Вилинској земљи искрсле невоље, виле су се обраћале Кирсти и Рејчел за помоћ.